

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4174/2019
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог "ББ" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Маја Марјановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3516/17 од 11.10.2018. године, у седници већа одржаној 07.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3516/17 од 11.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3516/17 од 11.10.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 694/16 од 25.05.2017. године, којом је поништено, као незаконито, решење туженог од 18.02.2016. године, којим је тужили отказан уговор о раду, обавезан тужени да тужилу врати на рад, на посао који одговара њеној школској спреми, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 120.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог Закона, па нема ни повреде из члана 374. став

1. у вези члана 8. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Наводе ревизије да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити, у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог, по основу уговора о раду од 02.07.2013. године закљученог на неодређено време, на пословима агента за подршку корисницима -правна и физичка лица.

У периоду од 28.10.2015. године до 30.10.2015. године боравила је у месту Због високе температуре јавила се дежурном лекару у Дому здравља Дољевац – Амбуланта опште медицине. Том приликом је прегледана, дата јој је терапија и издата јој потврда о наступању привремене спречености за рад. О свом здравственом стању тужила је путем е-маила одмах обавестила туженог и послала му скенирану потврду о привременој спречености за рад, а телефоном се јавила и ВВ, запосленој у Сектору за људске ресурсе код туженог, како би пријавила коришћење још једног дана годишњег одмора. На контролни преглед отишла је 30.10.2015. године, када је добила дознаке и исте предала туженом 03.11.2015. године, првог дана по повратку на посао.

Како за наведени период тужила туженом није доставила потврду и извештај о наступању привремене спречености за рад издату од стране Дома здравља "Др Милутин Ивковић" Палилула, где тужила има здравствени картон и изабраног лекара, тужени се, након што је посумњао у валидност потврде коју је тужила доставила, обратио Дому здравља Дољевац и Дому здравља "Др Милутин Ивковић", из чијих извештаја је утврдио да тужила у Дому здравља "Др Милутин Ивковић" Палилула има здравствени картон, да се последњи пут изабраном лекару јавила у септембру 2015.године, а да је у Дому здравља Дољевац 28.10.2015. године евидентирана у протоколу пролазних пацијената, да јој је постављена дијагноза и да је обавештена о даљој процедури. Из извештаја здравствене инспекције која је извршила надзор у протокол пролазних пацијената у Дому здравља Дољевац утврђено је да се тужила обратила лекару опште медицине и да је добила потврду о очекиваној привременој спречености за рад због болести, као и да је евидентиран контролни преглед и издавање дознаке, али уз податак да се у даљој процедури пацијенткиња јави изабраном лекару ради контроле и регулисања боловања.

Побијаним решењем тужили је отказан уговор о раду, због постојања оправданог разлога који се односи на радну способност запосленог и његовог понашања и то: због злоупотребе права на одсуство због привремене спречености за рад, утврђене чланом 10. став 1. тачка 7. Уговора о раду од 02.07.2013. године, у вези члана 30. став 4. Правилника о раду послодавца од 25.01.2013. године, и због неоправданог изостанка са рада у трајању од три дана непрекидно током календарске године, утврђеног чланом 10. став 1. тачка 8. Уговора о раду и повреде радне дисциплине и то: злоупотребе права на одсуство због привремене спречености за рад, која је прописана чланом 179. став 3. тачка 3. Закона о раду и недостављања потврде о привременој спречености у смислу члана 103. Закона о раду из члана 179. став 3. тачка 2. Закона о раду.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилном применом материјалног права из чланова Закона о раду и Закона о здравственом

осигурању, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, оценили да је основан тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање тужиле на рад.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Поштовање радне дисциплине подразумева обавезу запосленог да савесно и одговорно обавља послове на којима ради и да поштује организацију рада, што подразумева обавезу поштовања радног времена, затим савесно, одговорно и благовремено испуњавање обавеза свог радног места, као и одговарајуће понашање запосленог на раду и у вези са радом, према послодавцу и према осталим запосленима. Последице непоштовања радне дисциплине и несавесног, незаконитог или неблаговременог испуњавања обавеза свог радног места, регулисане су Законом о раду и уговором о раду, који закључују послодавац и запослени.

Основ за престанак радног односа због непоштовања радне дисциплине, у смислу одредбе члана 179. став 3. тачке 2. и 3. Закона о раду ("Службени гласник РС број 24/05...75/14) је ако запослени не достави потврду о привременој спречености за рад у року од три дана од наступања привремене спречености за рад и ако злоупотреби право на одсуство због привремене спречености за рад.

Злоупотреба права на одсуство због привремене спречености за рад постоји ако запослени користи боловање у време када није болестан односно када је способан за рад или када се током спречености за рад понаша супротно прописаној терапији или сврси због које је одсуство са посла одобрено, уз свест запосленог о недопустивости таквог понашања.

У конкретном случају, и по оцени Врховног касационог суда, тужилца није поступила супротно дужностима радне дисциплине. Тужилца се у време наступања здравствених тегоба налазила ван места у којем има здравствени картон због чега се 28.10.2015. године обратила лекару најближег Дома здравља Дољевац, који је прегледао, дао одговарајућу терапију и издао потврду о привременој спречености за рад. О наступању околности због којих је била спречена да ради, тужилца је у року прописаном чланом 103 став 1. Закона о раду, обавестила надлежну службу туженог телефоном и путем е-маила туженом доставила потврду лекара о привременој спречености за рад, а по обављеном контролном прегледу и прибављању дознака о закључењу боловања, тужилца је по повратку на посао доставила туженом сву потребну оригиналну лекарску документацију. Одсуство са рада је користила за време здравствених тегоба у сврху оздрављења, због чега на страни тужилце није било злоупотребе права на одсуство односно повреде радне дисциплине, која јој је побијаним решењем стављена на терет.

Чињеница да је тужилца туженом доставила потврду о привременој спречености за рад и дознаке о закључивању боловања који су издати од стране лекара Дома здравља Дољевац, а не од стране изабраног лекара тужилце из Дома здравља "Др Милутин Ивковић"-Палилула, где тужилца има здравствени картон, по оцени Врховног касационог суда, не доказује повреду радне дисциплине као основа за отказ уговора о раду.

Тужила је савесно и одговорно, у законом прописаном року, испунила своју обавезу достављања лекарске документације којом је оправдала своје одсуство са посла из здравствених разлога и боловање није користила противно сврси због које је установљено, нити противно циљу коме одсуствовање са рада служи.

Чланом 30. став 3. Правилника о раду туженог од 25.01.2013. године предвиђено да послодавац може поднети захтев надлежном здравственом органу ради утврђивања здравствене способности запосленог, уколико посумња у оправданост разлога за одсуствовање са рада, а ставом 4. истог члана да се запосленом може отказати уговор о раду из разлога злоупотребе права на боловање уколико се провером утврди да је запослени на било који начин нетачно или неистинито приказао своју здравствену ситуацију.

Тужени по пријему документације (потврде о привременој спречености за рад и дознака о закључењу боловања) није имао примедби у погледу њихове ваљаности, а у поступку утврђивања здравствене способности тужиле у спорном периоду у смислу цитираног члана Правилника, из прибављених извештаја Дома здравља Дољевац и Дома здравља "Др Милутин Ивковић" није утврдио да у спорном периоду нису постојали оправдани разлози за одсуствовање са рада, односно да је тужила на било који начин нетачно или неистинито приказала своју здравствену ситуацију, у ком случају би постојао основ за отказ уговора о раду, због непоштовања радне дисциплине.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**